

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 60

гр. Търговище, 21.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в закрито заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ

като разглежда докладваното от МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ Гражданско дело № 20243500100002 по описа за 2024 година

Производството по чл.10 от ЗОДОВ е образувано по искова молба на С. П. М. от гр.Търговище и Н. С. М. от гр.Варна против Комисията за отнемане на незаконно придобито имущество-гр.София за присъждане на обезщетения по чл.2а от ЗОДОВ за причинени им неимуществени вреди в размер на по 250 000 лв. за периода 06.11.2013г. до 19.01.2022г., както и направените по делото разноски.

Направени са доказателствени искания за прилагане на писмени доказателства и допускане на свидетелски показания.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, отговарящ на изискванията по чл.131, ал.2 и 3 от ГПК, с оспорване допустимостта и основателността на предявените икове с възражения за липсата на предпоставки за присъждане на претендираните обезщетения, евентуално с възражение за прекомерността им.

Направено е доказателствено искане за прилагане на писмени доказателства.

Обстоятелствената част на исковата молба съдържа достатъчно твърдения относно фактите, на които се позовават ищците за ангажиране имуществената отговорност на ответника, както и ясен петитум, позволяващи очертаване на фактическата и правна рамка на съдебния спор, както и провеждане защитата на ответника, поради което не е налице нередовност по чл.127, ал.1, т.4 и 5 от ГПК, а дали са налице незаконно поведение от служители на ответника, настъпили вреди и причинна връзка между тях са

въпроси по съществото на спора, поради което предявените искове са процесуално допустими и няма пречки за разглеждането им.

Направените от страните доказателствени искания са допустими и относими към предмета на делото, както и необходими за изясняване на фактическите обстоятелства по спора, поради което следва да бъде уважени, като на ищците се предостави седмичен срок за посочване имената на свидетелите, с оглед осъществяване на адекватна защита от страна на ответника, а на осн.чл.140, ал.3 от ГПК на страните да се съобщи проекта за доклад по делото.

Въз основа на изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДА СЕ ИЗИСКА И ПРИЛОЖИ гр.д.№2606/2015г. на Окръжен съд-Варна.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото: решение от 19.02.2018г. по гр.д. № 2606/2015г. по описа на ОС-Варна; определение № 3375 по г.д. № 3278/2013г. на ОС-Варна; определение от 24.01.2022г. по г.д. 3278/2013г. на ОС-Варна; решение №76/19.06.2018г. по в.гр.д.№181/18г. Апелативен съд-Варна; решение от 06.04.2021г. по в.г.д. № 527/2020г. на АС-варна; определение №30/19.01.2022г. по гр.д. № 2291/21г. на ВКС; решение № 236/ 08.12.2020г. по гр. д. № 3733/2018г. на ВКС; определение № 481/17.06.2020г. по гр. д. № 3733/2018г. на ВКС; определение №48/05.02.2019г. по гр.д. № 3733/2018г. на ВКС; болнична документация на Н. М. - 16 листа и болнична документация на С. М. - 11 листа, както и предварителен договор за покупко-продажба от 11.10.2013г., представени от ищците, както и молба от 20.01.2022 г. от КПКОНПИ до Окръжен съд-Варна, молба с вх. № 4529/11.03.2022 г. до СИС при Районен съд-Варна, молба с изх. № ТД 04-1455/24.11.2015 г. до СИС при Районен съд-Варна, определение №3305/23.09.2015 г. на Окръжен съд – Варна и разпечатка от листовка на Amitriptylyn, представени от ответника.

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на ищците за довеждане на свидетели в открито съдебно заседание относно установяване на обстоятелствата относно претърпените от същите неимуществени

вреди в резултат на твърдяното увреждане.

ЗАДЪЛЖАВА ищите в едноседмичен срок от съобщаването да посочат имената на свидетелите, с конкретизиране на обстоятелства, чието установяване се цели, като представят преписи от молбата за връчване на ответника.

СЪОБЩАВА на страните следния проект за доклад по делото:

1. Претенциите за обезвреда са обосновани с обстоятелствата, че с решение на КУИППД/КПКОНИ и сега КОНПИ е образувано и водено производство по ЗОПДИППД/отм./ против С. П. М. и Н. С. М. в лично качество и в качеството им на собственици на дялове от капитала на „М. И СИНОВЕ“ ЕООД с ЕИК 125553344 представлявано от С. М., „М. и син“ ЕООД с ЕИК 125551293, представлявано от С. М. и „Траминер“ ООД с ЕИК 1255500654, представлявано от С. М. и с Определение №3375 от 06.11.2013 г. по гр.д. № 3278/2013 г. по описа на ОС Варна са наложени обезпечителни мерки на имуществото и банкови сметки, собственост на физически и юридически лица с обща цена на иска в размер на 5 530 341 лева. В образуваното производство по ЗОПДИППД /отм./ са събрани доказателства за приходите и разходите на С. П. М. и Н. С. М., като на основание ТР №7/30.06.2014 г. по ТД 07/2013 г. е определен релевантен период от / дата на завеждане на исковата молба за отнемане на имущество /. След извършване на проверката и образуване на производството по ЗОПДИПГЩ/отм./, около две години след допускане на обезпечителните мерки е внесено мотивирано искане от КУИППД на 08.09.2015 г. в Окръжен съд - Варна с правно основание чл.28. ал.1 ЗОПДИППД/отм./, за отнемане в полза на Държавата на имущество, придобито от престъпна дейност с цена на иска 930 594 лева. В образуваното пред първоинстанционния съд гр.д.№ 2606/2015 г. по описа на ОС- Варна с Определение от 23.09.2015 г. по гр. д. № 2606/2015 г. по искане на КПКОНПИ са отменени частично наложени обезпечителни мерки с Определение № 3375 от 06.11.2013 г. по гр. д. № 3278/2013 г. по описа на ОС Варна, тъй като КПКОНПИ не е могъл да обоснове връзка между придобито имущество преди 01.05.2007 г. и престъпната дейност, но практически две години са стоели много на брой възбрани и запори. По делото са проведени множество открити съдебни заседания, в които са извършвани с участие на ищите множество процесуални действия, като са изготвени и необходимите СОЕ и СИЕ и е постановено Решение № 273/19.02.2018 г., с което искането на КУИППД, сега КПКОНПИ е изцяло отхвърлено, като неоснователно. Решение № 273/19.02.2018г. по гр.д.№ 2606/2015г. по описа на ОС-Варна е обжалвано от КПКОНПИ и е образувано в. гр.д.№ 181/2018г. по описа на Апелативен съд- Варна, като с Решение № 76/19.06.2018 г., се обезсилва Решение № 273/19.02.2018г. на

първоинстанционния съд и прекратява производството по гр.д.№ 2606/2015г. по описа на ОС-Варна и в. гр.д.№ 181 /2018г. по описа на Апелативен съд-Варна.Това Решение на Варненски апелативен съд е обжалвано от страна КПКОНПИ пред Върховен касационен съд, където е образувано гр. дело № 3733/2018 г. по описа на ВКС, Четвърто ГО, като с Решение № 236/08.12.2020 г. се отменя Решение № 76/19.06.2018 г. на Варненски апелативен съд и връща делото във въззивният съд, където е образувано ново дело № 527/2020 г.С Решение № 260055/06.04.2021 г. по в.гр.д. № 527/2020 г., въззивният съд изцяло потвърждава Решение № 273/19.02.2018г. по гр.д.№ 2606/2015г. по описа на ОС-Варна с което претенцията на комисията е изцяло отхвърлена като неоснователна и недоказана.И това Решение е обжалвано от КПКОНПИ, като е образувано гр.д. № 2291/2021 г., по описа на ВКС, Трето гражданско отделение, като с Определение № 30/19.01.2022 г. не допуска касационно обжалване, като определението е окончателно и не подлежи на обжалване, т.е. съдебния процес срещу С. П. М. и Н. С. М. е продължил от 08.09.2015 г., датата на завеждане на исковата молба за отнемане на незаконно придобито имущество до окончателното отхвърляне на исковите на КПКОНПИ с влизане в сила на определението на ВКС на 19.01.2022 г. или почти пет години и половина. Като към това следва да се прибави и датата на налагането на обезпечителните мерки с Определение № 3375 от 06.11.2013 г. по гр.д. № 3278/2013 г., по описа на ОС Варна е видно, че органите на КПКОНПИ са извършвали действие в ущърб на ищците изразяваща се в обезпечаване и евентуално отнемане чрез гражданска конфискация в период от над седем години.В хода на делото КПКОНПИ са били напълно запознати със заключенията на съдебно-икономическите експертизи, изготвени и приети по гр.д.№ 2606/2015 г. по описа на ОС-Варна, установяващи категорично, че преценките и калкулациите на КПКОНПИ са напълно погрешни, а калкулациите на КПКОНПИ за разходи надвишаващи приходите с 253 400,47 лева са категорично опровергани. Съгласно приетите по делото единични и тройни СИЕ, вещите лица са констатирали данни, коренно различаващи се от тези на КПКОНПИ като в резултат на специалните им знания се установява, че приходите от доходи и други източници превишават извършените от тях разходи, т.е. претендираното от КПКОНПИ имущество е било придобито със средства от напълно законен произход. Още по-фрапиращи са разликите в изчисленията на вещите лица, съотнесени към тези на органите на КПКОНПИ по отношение на юридическите лица.Така събраните в хода на делото безспорни нови доказателства чрез приетите единични и тройни СИЕ, не са кредитирани единствено от органите на КПКОНПИ, като упорито и целенасочено, решението на първоинстанционния съд е обжалвано пред Варненски апелативен съд, а в последствие и пред Върховен касационен съд, като по този начин са

удължили тревогите и безпокойствието на С. П. М. и Н. С. М. до окончателното отхвърляне на претенциите на КПКОНПИ на 19.01.2022 г.

В резултат на тези неправомерни и целенасочени действия от страна на КПКОНПИ в психическото и здравословното състояние на С. П. М. и Н. С. М. са настъпили значителни изменения и проблеми, както следва:

На С. М. - от 2014 година му е установена и доказана хипертония, която достига на стойности на RR 180/100. Назначено му е системно лечение с медикаменти, но въпреки това, има епизоди на чести хипертонични кризи, което обуславя необходимостта от многократни консултации с кардиолог относно промяна на провежданото лечение и смяна или добавяне на нови лекарства. В периода 2014-2018 година, М. посещава различни кардиолози, не само в гр. Търговище, но и в цялата страна с цел установяване на причина за хипертоничното му състояние и нейното овладяване в пълна степен. През този период приема десетки видове лекарства предписани от различните специалисти и изпълнява в точност указанията за техния прием. При всяка промяна на медикаментозното лечение има леко подобряване, но в цялост остават чести хипертоничните кризи. В началото на 2018 година, въпреки редовния прием на медикаменти, М. получава по-чести хипертонични пристъпи, по-продължителни и с по-високи стойности на RR. Затова отново през април 2018 година предприема посещения при различни специалисти с цел установяване на здравния си проблем. На 19.04.2018 година му се прави рентгенологично изследване, което установява „начални коксартеозни промени“. Според специалистите те не са първопричина за хипертонията, а по скоро са следствие на неовладяната до момента хипертония. На 20.04.2018 година му се прави образно изследване на органите (ч. дроб, бъбреци, пикочен мехур и др.) отново с цел установяване на причината, но след изследването се установява, че и те не са първопричината за неовладяното хипертонично състояние. На 24.04.2018 година М. прави „Кардио стрес тест“. След този тест се установява, че хипертоничното състояние на М., както и неговото задълбочаване се дължи на психична основа. Предписват му седативен медикамент и му препоръчват да посети психиатър. Започва и редовни срещи с психиатър. След приема на седативния медикамент, М. се чувства значително по-добре, намалят хипертоничните кризи, което се дължи и на срещите с психиатър. На 29.05.2018 г. обаче е приет по спешност в болницата при ВМА гр.Варна, клиниката по хирургия за спешна операция на жлъчка.

Според съпругата на М.(Н. М.), след като е започнал да взима седативни медикаменти през пролетта на 2018 година, М. е почувствал облекчение, но едновременно с това е започнал да става безразличен към околните и околния свят, отпуснат, винаги уморен,

неконцентриран. Развива фобия, че постоянно му е студено и продължава периодичните срещи с психиатъра. Това поражда голямо чувство на безпокойство в съпругата Н., защото С. М. винаги е бил опора и гръбнак на тяхното семейство, а сега се чувства пълната липса на стабилност на семейството. Тези задълбочили се тревоги от пролетта на 2018 година започват да влошават крехкото ѝ без друго здраве. На 23.10.2018 година и правят изследване в Геномен център България, където откриват високо рискови типове на HPV16 и HPV31, което е тежка изразена дисплазия и налага моментално оперативно лечение, за отстраняване на болестните изменения, което се е състояло на 26.10.2018 година във ВМА - Варна. Това с немедицински термини е предраково състояние и не навременната оперативна намеса би довела до 100 % рак на матката. След оперативната намеса, съпругата е изписана в добро състояние, но нейните тревоги относно съпруга ѝ и семейството продължават. След претърпяната операция се появява симптоматика като сърцебиене, тежест и бодежи в сърдечната област. Посещава на 04.12.2018 година кардиолог, който също не открива причина за тази симптоматика. Няколко дена по-късно на 09.12.2018 година Н. М. е приета отново във ВМА - Варна, където се налага спешна втора операция с диагноза „Карцином на маточната шийка“ За щастие всичко се развива благополучно. От 2019 година Н. М., започва да търси сама причините и начини как да върне нормалното състояние на мъжа си С.. Започва да се интересува по форуми, по сайтове, среща се с различни специалисти (хирурзи, кардиолози, психолози, психиатри) без знанието на мъжа си като им показва всички медицински документи. Заключение и извода на всички специалисти, е че С. М. трябва да продължи срещите си с психиатър за провеждане на правилно и точно лечение. Н. се опитва да убеди С., тъй като той е прекратил лечението си, но той е непреклонен мъж на 45 години, може да се справи и без психиатър, защото счита, че това би уронило имиджа му пред обществото, където С. М. е известен бизнесмен. Тогава идва и вируса covid-19 и всички неблагоприятни и стресиращи последствия причинени от него. Тогава се налагаше все повече и повече да си стоим по домовете и да не излизаме навън, на разходки даже беше забранено, което още повече увреди, вече увреденото физическо и психично здраве на М.. Битката на Н. продължава като тя всеки ден го е умолявала да отиде на преглед при психиатър. През май 2022 година М. се съгласява и отново посещава психиатър, който установява, че М. е психомоторно забавен, тъжен, ситуативно тревожен, памет и интелект болестно ангажирани. Започват лечение, което налага често посещение при лекаря. След няколко месечна терапия има резултат и М. вече чувства леко подобрение, усеща се по-бодър, с върнато чувство за хумор, но все още с изразени натрапливи мисли, за които според специалистите е необходимо много време и продължително лечение за тяхното

овладяване .

Освен прякото отражение върху физическото им и душевно здраве, в целият този период от налагането на първата възбрана върху собствените им имоти и тези на управляваните от тях дружества, както и налагането на запорите върху сметките им, проблемите в семейния им бюджет започват да възникват ежедневно. М.и са принудени да полагат значително повече усилия и нерви в ежемесечното осигуряване на семейните доходи за издръжка на семейството. Пропадат предвидените от тях продажби на имоти, пропадат и сделките договорени в дружествата им. Този психически ежедневен натиск води и до драстичната промяна на начина им на живот и до физическо и психическо отдалечаване от заобикалящите ги хора, започват да губят средата си и контактите си. Загубата на средства и доходи в техния случай не е в нормални размери, а значителни такива. Касае за приходи в хиляди. Само запорираната сума е 70 000 евро. Сделката, договорена с предварителен договор за техен имот в гр.Варна е на стойност 100 000 евро, продажбата на дяловете от дружествата им е на стойност 100 000 лв. Договорената със значителни усилия сделка за продажба на спиртни напитки от дружествата им в размер на около 500 000 лв. в САЩ пропада. Това допълнително задълбочава настъпилата в семейството депресия. Отразява се и на децата и на всичките близки роднини.

Фактическият състав на претендираната специална обективна деликтна отговорност на Държавата включва незаконна правозащитна дейност на длъжностни лица от КПКОНПИ за обезпечаване и внасяне в съда на иск за гражданска конфискация против ищците. Тази дейност, включваща и подготвящата я административна дейност на същия специализиран държавен орган по извършване на проверката, като тези действия, извършени на база напълно погрешен икономически анализ на приходите, доходите и източниците на финансиране и методично увеличение на разходите, чрез раздути пазарни оценки и целенасочено, но неправилно анализиране на счетоводни данни и годишни финансови отчети, неизбежно е довело до настъпване на претендираните неимуществени вреди за ищеца и са в пряка причинно-следствена връзка между тях и воденото производство по ЗОПДИППД/отм./Незаконните действия на Комисията по см. на чл.32 ЗОПДИППД/отм./ са изведени от извършването на неправилна преценка от нейните длъжностни лица при изпълнение на служебните им правомощия във воденото против ищците производство по ЗОПДИППД/отм./.Съгласно ЗОПДИППД/отм./, Комисията е била длъжна не само да извърши проверка на имуществото на осъдените лица и свързаните с тях юридически лица. правното основание за придобиването му неговата стойност и трансформации, доходите на проверяваното лице, съответно разходите му, но и е дължала проверка и на всички други обстоятелства, които имат значение за изясняване на

произхода на имуществото и начина на придобиването му, както и събиране на относими доказателства, в т.ч. установяващи връзката с престъплението. Неправилното прилагане на ТР №7/201 Зг., е извършено при липса на достатъчно доказателства за връзка - пряка или косвена между придобиването на имуществото и престъплението, както или поради неизвършване на обективна оценка от съответния орган и внасянето на искане без наличието на законовите предпоставки, както и последващото обжалване на съдебните актове е довело до продължителен съдебен процес. От Постановление за привличане на обвиняем от 22.02.2011 г. по НОХД №245/2015 г за извършени престъпления, попадащи в обхвата на чл.3, ал.1, т. 15 и т.21 от ЗОПДИППД /отм./ е видно, че периодът на престъпна дейност е от 01.05.2007 г. до 01.05.2009 г., но от КПКОНПИ е определен релевантен период от 01.05.2007 г. / начало на престъпна дейност / до 30.09.2013 г. Предявяването на иск по чл. 28 от ЗОДПИППД (отм.) от Комисията е действие при или по повод на изпълнение на правомощията ѝ, но отхвърлянето на иска като неоснователен с влязло в сила съдебно решение установява със сила на пресъдено нещо, че лицето, което е осъдено за престъпление, посочено в закона, няма придобито имущество, в резултат от осъществената престъпна дейност, за която е осъдено. Направеното от Комисията предположение в обратния смисъл, което е послужило за основание за започване и водене на производството по чл.28 ЗОДПИППД/отм./, се явява неоснователно и като такова е незаконосъобразно действие по см. на ЗОДОВ, съответно - всички причинени вреди, които са в резултат на воденото производство - подлежат на обезщетение /вт. см. Решение №166/18.10.2016г. на ВКС по гр.д.№ 1642/2016, трето г.о./В случая, страните са обвързани от силата на пресъдено нещо на влязло в сила съдебно решение, с което е отхвърлено мотивираното искане на специализирания държавен орган по ЗОПДИППД/отм./ КПКОНПИ за отнемане от ищците в полза на Държавата на посоченото в искането недв. имущество. Ето защо, след отхвърляне на иска на КПКОНПИ против ищците с вл. в сила съдебно решение образуването и воденето на производството по ЗОДПИППД/отм./ против ищците е незаконосъобразно действие по смисъла на чл. 2а ЗОДОВ, за което следва да носи отговорност Държавата. Отговорността на Държавата се носи и следва да се реализира не само за осъществената от КПКОНПИ против ищците незаконна правозащитна дейност по обезпечаване и внасяне на иска за гражданска конфискация, но и за предхождащата я подготвителна административна дейност в образуването на производството по ЗОПДИППД (отм.). Втората предпоставка за ангажиране на обективната отговорност на Държавата е настъпването за ищците на имуществени и неимуществени вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка от незаконната дейност на длъжностните лица на КУИППД, също е

доказана и е налице, т.е. налице са всички кумулативни предпоставки за реализиране на претендираната отговорност на Държавата за репарирание на тези претендирани и от С. П. М. и Н. С. М. неимуществени вреди, които са в пряка причинно следствена връзка с осъществената по отношение на тях дейност от длъжностните лица от КПКОНПИ, респективно са неоснователни изрично поддържаните във въззивните си жалби на КПКОНПИ оплаквания за неправилност на крайните правни изводи по постановените Решения, с които са отхвърлени исковете на Комисията за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност, като относно определянето на размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди следва да намерят приложение както общите постановки, развити в т. 11 от ТР № 3 от 22.04.2005г. по т. д. № 3/2004г. на ОСГК, съгласно които обезщетението се определя глобално, след конкретна преценка на всички относими в конкретния случай релевантни обстоятелства, с оглед общия критерий за справедливост по чл. 52 ЗЗД, в смисъла разяснен с т. II от ППВС № 4/23.12.1968г. при съобразяване релевантните за всяко увреждане обстоятелства: предмет, продължителност и интензитет на проведеното производство, конкретен начин на засягане на честта и доброто име на проверяваното лице в обществото, съобразно неговата възраст, обществено и социално положение, отражение на производството върху здравето /физическо и психическо/ на лицето, засягане на взаимоотношенията в семейството, последици за професионалната реализация. Не по-маловажен фактор се явяват и специфичните обстоятелства за производството по ЗОПДИППД (отм.), а именно: големият обем и обхват на извършваната проверка и на подлежащите на изследване обстоятелства в производството по ЗОПДИППД (отм.), които изискват много по-големи процесуални лични усилия, време и ресурси при организирането на защитата от страна на проверяваното лице, в сравнение с тези в наказателното производство ; това, че за разлика от наказателното производство, където действа презумцията за невинност, в производството по ЗОПДИППД (отм.) - С. П. М. и Н. С. М. е следвало да установяват всички твърдени от тях обстоятелства, от които черпи права, предметът на производството - имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението на имуществото през същия период от законни източници (трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и пр.), направените през това време разходи и възникналите задължения ; това, че производството по ЗОПДИППД (отм.) засяга с по-голям интензитет и в по-голям обем правото на труд и правото на частна собственост, които пряко засягат свободата на личността, както и налагането на обезпечителни мерки по време на висящността на производството ; релевантно при определяне на размера на дължимото обезщетение е и обстоятелството как воденото производство се е

отразило /е променило/ начина на живот на проверяваното лице. В резултат от всичките си свои действия, органите на КПКОНПИ в хода на административния процес по извършване на проверката за установяване на незаконно придобито имущество, а в следствие и членовете на Комисията са образували производство за отнемане на имуществото на С. П. М. и Н. С. М., като пряко са извършили действия, анализи и изчисления, водещи към целенасочено погазване разпоредбите на ЗОПДИППД/отм./, като в резултат са причинили значителни неимуществени вреди, както на физическото им и здравословно състояние, така и на психологична основа, като тревога, безсъние и грижи, както за имущественото си състояние, така и за приема и положението им в обществото, което в град от мащаба на Търговище значително би се повлияло от едно осъдително решение. В тази връзка общата стойност на неимуществените вреди, понесени от С. П. М. и Н. С. М. ищците считат, че са както следва: За С. М. - 250 000 лева и За Н. М. - 250 000 лева.

Ответникът оспорва основателността на предявените иски за възмездия за липсата на предпоставки за присъждане на претендираните обезщетения, евентуално с възмездия за прекомерността им, като излага следните доводи:

Претенциите са по чл. 2а /редакция към 05.10.2023 г./ от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) за заплащане на обезщетение за твърдени причинени вреди на ищците в размер на по 250 000 лв. Съгласно ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по ЗПКОНПИ, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им. Елементите на фактическия състав (ФС) на отговорността на Комисията по реда на ЗОДОВ са изяснени в теорията и практиката и се свеждат до: 1) незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице по специалния закон, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им и отмяната му по съответния ред; 2) причинена вреда (имуществена и/или неимуществена); 3) пряка причинно-следствена връзка между акта, действието/бездействието и причинената вреда. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на Комисията по реда на ЗОДОВ.

Производството за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност е образувано на основание чл. 21, ал. 1 от ЗОПДИППД (отм.), във връзка е постъпило в ТД на КУИППД - Варна по компетентност уведомление от ТД на КУИППД гр. София с вх. № 2376 от 26.04.2011 г. за водено досъдебно производство № СЗ № 2/2009 г. по описа на СЗ ВКП, пр.пр. № СЗ-2/2009 г. по описа на СЗ ВКП гр.

София, срещу С. П. М. и други лица по- чл. 321, ал. 1, във вр. е ал. 3 пр. 2 и пр. 3, във вр. е чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. с ал. 1 пр. 1 и пр. 2 от НК, във вр. чл. 244, ал. 1, вр. е ал. 2, вр. е чл. 243, ал. 2, т. 2 от НК /”който образува, ръководи и участва в престъпна група ”/, извършено за периода 01.05.2007 г. до 18.05.2008 г.; чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, във вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 1, вр. с ал. 2, във вр. с чл. 26, ал. 1, вр. е чл. 18, ал. 1 от НК, - чл. 244, ал. 1, пр. 3, вр. е ал. 2, вр. с чл. 243, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 26, ал. 1, вр. е чл. 20, ал. 2, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК. В хода на производството е установено, че лицата С. П. М. и Н. С. М. са сключили с протокол от 05.08.2015 г. по НОХД № 245/2015 г. по описа на Специализиран наказателен съд, 6 състав - София за 2015 г. споразумение, ползващо се със сила на осъдителна присъда за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, по чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и по чл. 244, ал. 1, пр. 3 и ал. 2, вр. чл. 243, ал. 2, т. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, попадащи в обхвата на чл. 3, ал. 1, т. 15 и т. 21 от ЗОПДИППД /отм./.С Решение № 32 от 06.02.2013 г. на Комисията е образувано производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност срещу С. П. М.С Решение № 351 от 30.10.2013 г. на Комисията е образувано производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност срещу Н. С. М.С Решение № 350 от 30.10.2013 г. във Варненски окръжен съд е внесено Мотивирано искане за допускане на обезпечителни мерки на бъдещ иск на Комисията срещу С. П. М., Н. С. М., П. С.ов М., „М. и синове” ЕООД, „М. и син” ЕООД, „Траминер” ООД и „Пепи” ЕООД.С Определение № 3375/06.11.2013 по гр. д. № 3278/2013 г. на Окръжен съд - Варна (ВОС) и е издадената въз основа на него Обезпечителна заповед от 07.11.2013 г. на ВОС са допуснати исканите обезпечителни срещу имущество на С. П. М. и Н. С. М..По искова молба на КОНПИ е образувано гр. д. № 2606/2015 г. по описа а Окръжен съд - Варна (ВОС) за отнемане на незаконно придобито имущество на С. П. М. и Н. С. М..В хода на производството Комисията е входираща пред СИС при РС-Варна молба с вх.№ ТД04-1455/24.11.2015 г. във връзка с влязло в сила Определение № 3305/23.09.2015 г. за частично вдигане на наложените обезпечения. Поискана е частична отмяна на допуснатите с Определение № 3375 от 06.11.2013 г. по ч.гр.д. № 3278/2013 г. на Варненски окръжен съд обезпечения на бъдещ иск на КОНПИ, поради установен законен източник на средствата за придобиване на имуществото или липса на причинно - следствена връзка между извършеното престъпление и придобитото имущество.Стойността на обезпеченото имущество по първоначално наложеното обезпечение е 1 382 748,20 лв., а стойността на обезпеченото имущество след частичната отмяна на обезпечението е 690 965 лв.След частичната отмяна на обезпечението стойността на

обезпеченото имущество е двойно по-ниска и следователно евентуалните негативни вреди върху ищците са със значително по-малък интензитет. Ищците са могли да се разпореждат с имуществото си, по отношение на което са вдигнати обезпеченията. Молбата за частична отмяна на обезпечението е внесена две години след налагането на първоначалното обезпечение. С Решение № 273/19.02.2018 г. по гр. д. № 2606/2015 г. ВОС отхвърля мотивираното искане на КОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество на С. П. М. и Н. С. М.. Решението на ВОС е обжалвано от Комисията пред Варненския Апелативен съд (ВАпС). По жалбата е образувано в. гр. д. № 181/2018 г. С Решение № 76 от 19.06.2018 г. по в. гр. д. № 181/2018 г. въззивната инстанция обезсилва Решение № 273/19.02.2018 г. по гр. д. № 2606/2015 г. на ВОС и прекратява производството по гр. д. № 2606/2015 г. на ВОС и в. гр. д. № 181/2018 г. на ВАпС. Въззивното решение е обжалвано от КОНПИ пред Върховния касационен съд (ВКС). По образуваното гр. д. № 3733/2018 г. ВКС се е произнесъл с Решение № 236/08.12.2020 г., с което е отменил Решение № 76 от 19.06.2018 г. по в. гр. д. № 181/2018 г. на ВАпС и е върнал делото за разглеждане от друг състав на ВАпС. С Решение № 260055/06.04.2021 г. по в. гр. д. № 527/2020 г. ВАпС е потвърдил Решение № 273/19.02.2018 г. по гр. д. № 2606/2015 г. ВОС. Срещу горното решение е подадена касационна жалба от КОНПИ. С Определение № 30/19.01.2022 г. по гр. д. № 2291/2021 г. ВКС не е допуснал касационно обжалване на Решение № 260055/06.04.2021 г. по в. гр. д. № 527/2020 г. на ВАпС. Определението е окончателно и не подлежи на обжалване. Т.е., не е налице незаконосъобразен акт, отменен от съда, въз основа на който Комисията да носи отговорност по реда на ЗОДОВ. Наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие е елемент от фактическия състав на отговорността, а от друга страна е и абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на чл. 2а от ЗОДОВ не може да се реализира отговорността на държавата по ЗОДОВ. Отговорността по ЗОДВПГ /ЗОДОВ/ е обективна. Липсва законова презумпция, че вредоносният резултат настъпва с осъществяване на незаконните действия/бездействия на органи на държавата и длъжностни лица, че настъпването на вредоносния резултат не трябва да се доказва или че се премества тежестта на доказване от страна на ищеца на ответника. А настъпването на този резултат е елемент от фактическия състав на отговорността по ЗОДВПГ /ЗОДОВ/. Не се ли установи по делото, чрез пълно и главно доказване, че в резултат на незаконните действия/бездействия на органи на държавата е настъпил твърдения вредоносен резултат, искът за обезщетение се отхвърля като неоснователен“ (Р-907-2008- III г.о ВКС). Съгласно чл. 2а от ЗОДОВ, наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие е елемент от фактическия състав на

отговорността, а от друга страна е и абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска. Незаконосъобразно може да бъде само това действие на орган или длъжностно лице, което е извършено в противоречие с материалноправна или процесуалноправна норма. Относно бездействието - то е незаконосъобразно, когато е извършено в противоречие с нормативен акт, т.е. когато е налице пасивно поведение в разрез с изискуемото от нормата активно такова. Бездействието е основание за отговорност, когато се изразява в неизпълнение на задължение, произтичащо от закона, подзаконов нормативен акт или правилата и характера на дейността. Не е налице акт, действие или бездействие от страна на органите на Комисията, които да са в разрез със закона и по-специално със ЗОПДИППД (отм.), по реда по който е образувано производство срещу ищеца, което е прекратено при наличие на законовите предпоставки по съответния ред. В исковата молба не се съдържат конкретни фактически доводи, подкрепени от съответни доказателства, които да обуславят активна процесуална легитимация на ищите. В исковата молба не са наведени никакви конкретни фактически доводи за причинени вреди като пряка и непосредствена последица от действията на Комисията. Налице са избирателно изброяване на данни. В нито един момент не е направен опит за обосноваване на причинна връзка между изброените производства. От гореизложеното се налага извод, че не е налице акт, действие или бездействие от страна на органите на Комисията, които да са в разрез със законодателната рамка и по специално със ЗОПДИППД (отм.), по реда на който е образувано производството срещу ищите С. М. и Н. М..

Предявеният от С. М. и Н. М. срещу КОНПИ иск за заплащане на сумите от по 250 000 лв., представляващи обезщетение за неимуществени вреди за периода от 06.11.2013 г. до 19.01.2022 г., е неоснователен и необоснован. Производството (в широк смисъл) по закона има няколко фази или етапа: проверка за установяване имущественото състояние на лицето, образуване на производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, фаза по налагане на обезпечителни мерки и исков процес за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност. Самата проверка включва проучване на имущественото състояние на лицето, като конкретните параметри са разписани в закона и при нея не са проверявани факти и/или обстоятелства в нарушение на законовите разпоредби. Проверката се извършва, чрез изпращане на писмени запитвания до съответните институции или извършване на справки чрез системи за отдалечен достъп до информационни бази данни. И в двата случая от тези действия за лицето не могат да произтекат вреди, доколкото писмените запитвания са обект на служебна тайна, т.е. запитваната страна в рамките на своите компетентности е длъжна да я съблюдава. Следва да се има предвид, че на този етап проверката спрямо едно лице е изцяло

документална, т.е. изводите, които се правят, са на база събрана информация от съответните институции. В този смисъл заключенията, които се правят за получените от лицата приходи и направените разходи са документално обосновани и проверими. Несъстоятелни са твърденията на ищите, че извършената проверка е незаконосъобразна. При извършения анализ на имущественото им състояние е събрана възможната и достъпна информация за декларираните от лицата приходи (от подавани данъчни декларации, данни от НОИ и НАП, извлечения от банкови сметки) и е съпоставена с установените разходи на лицата (издръжка, придобиване на имоти, коли и др.) Проверката по закона като фаза от цялостното производство се развива в рамките на структурата на комисията, резултатите от нея имат вътрешно служебен характер, не се огласяват и не стават достояние на трети лица или на ищите. Следователно в тази фаза действията на органите на комисията са законосъобразни, от тях не могат и не са произтекли вреди за ищите. Анализът на актовете и действията на КОНПИ показва, че във фазата, в рамките, на която се проверява имущественото състояние на лицата, дейността няма властнически характер, разбрана като възможност със свои актове Комисията и нейните органи чрез метода на власт и подчинение да въздействат едностранно в правната сфера на лицата. Нещо повече, трайната съдебна практика отрича административния характер на актовете на Комисията. ВАС е имал повод в Определение №15002/2014 г., IV отд. да приеме, че „Решението на КУИППД за внасяне на мотивирано искане в Софийски градски съд за допускане на обезпечение на бъдещи иски на Комисията чрез налагане на обезпечителни мерки по чл. 397 от ГПК, каквото е и оспореното пред административния съд с искане за обявяване на нищожността му, не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и не подлежи на оспорване по реда на АПК. ....Решението на Комисията не е самостоятелен акт, с който се създават задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани. “. В аналогичен смисъл е и Определение № 14317/ 2012 г., VII отд., постановено по повод обжалване на акт на Комисията: „Необходими признаци за властническият характер на волеизявлението е то едностранно да поражда права и задължения за трети лица, независимо от тяхната воля и неговата изпълняемост със средствата на държавната принуда. Отсъствието на който и да е от очертаните в чл. 21 от АПК съществени белези, какъвто е настоящият случай, сочи на недопустимост на търсената по реда на съдебно административното производство защита “.

В исковата молба ищите твърдят, че е претърпяли неимуществени вреди в резултат от наложените обезпечителни мерки по отношение на тяхно движимо и недвижимо имущество.

За да се докажат вреди в производство по ЗОДОВ, то следва да се установи незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държания орган (в случая Комисията) - т.е., ако те изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материалноправни или процесуалноправни норми, което в случая не е налице. Незаконно може да бъде само това действие или бездействие, което нарушава забраняваща норма или разпоредба, задължаваща да бъде предприето определено поведение, като последица от сбъдването на някакъв фактически състав. Комисията е изпълнявала задължения, вменени ѝ със закон. В нито един момент нито Комисията, нито нейни органи са действали извън рамките на законовите разпоредби. Отговорността по ЗОДОВ е обективна. Липсва законова презумпция, че вредоносният резултат настъпва с осъществяване на незаконните действия/бездействия на органи на държавата и длъжностни лица, че настъпването на вредоносния резултат не трябва да се доказва или че се премества тежестта на доказване от страна на ищеца на ответника. А настъпването на този резултат е елемент от фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ. Не се ли установи по делото чрез пълно и главно доказване, че в резултат на незаконните действия/бездействия на органи на държавата е настъпил твърдения вредоносен резултат искът за обезщетение по ЗОДОВ се отхвърля като неоснователен“ (Р-907-2008- III г.о ВКС). Проверката се извършва от органите на КПКОНПИ (към настоящия момент КОНПИ) и започва на основание уведомление от съда, прокуратурата или органите на досъдебното производство за влязла в сила присъда или привличане на лице в качество на обвиняем за престъпление, изчерпателно посочено в чл. 108 от ЗПКОНПИ (загл. изм.). Органите на Комисията действат в условия на обвързана компетентност - т.е. при наличие на уведомление, изходящо от компетентен орган, те са длъжни за започнат проверка. В тази връзка единствената възможна незаконосъобразност е, ако органите не образуват проверка по годно уведомление или образуват такава по негодно уведомление или по текст от закона, който не е включен в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗПКОНПИ (загл. изм.).

В настоящия случай е налице законосъобразна проверка по чл. 15, ал. 1 от ЗОГ1ДИППД (отм.) срещу С. М. и свързаните с него лица, сред които и Н. М.. Производството за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност е образувано на основание чл. 21, ал. 1 от ЗОПДИППД (отм.), във връзка с постъпило в ТД на КУИППД - Варна по компетентност уведомление от ТД на КУИППД гр. София с вх. № 2376 от 26.04.2011 г. за водено досъдебно производство № СЗ № 2/2009 г. по описа на СЗ ВКП, пр.пр. № СЗ-2/2009 г. по описа на СЗ ВКП гр. София, срещу С. П. М. и други лица /вкл. Н. С. М., които са привлечени в качеството на обвиняеми по досъдебно производство № СЗ - 2/2009 г. по описа на СЗ ВКП. Уведомлението за групата лица, е

изпратено от СЗ ВКП в ТД на КУИППД гр. София с писмо с вх.№ 56/10.03.2011г. Срещу лицето има Постановление за привличане на обвиняем от 22.02.2011 г. на ВКП гр. София-СЗ по досъдебно производство № 2/2009 г. по описа на СЗ ВКП, пр.пр.№ СЗ-2/2009 г., образувано на 07.11.2007 г. с постановление на ОП гр.Хасково, за извършени престъпления по:- чл. 321, ал. 1, във вр. с ал. 3 пр. 2 и пр. 3, във вр. с чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. с ал. 1, пр. 1 и пр. 2 от НК, във вр. чл. 244, ал. 1, вр. с ал. 2, вр. с чл. 243, ал. 2, т. 2 от ПК;- чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, във вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 1, вр. с ал. 2, във вр. с чл. 26, ал. 1, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК;чл. 244, ал. 1, пр. 3, вр. с ал. 2, вр. с чл. 243, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 26, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 2, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК;

След извършената проверка Комисията е направила обосновано предположение, че имуществото е придобито от престъпна дейност, доколкото не е установен законен източник за първоначално придобитото процесно имущество.С Решение № 32 от 06.02.2013 г. на Комисията на основание чл. 13, ал. 1, т. 1 и чл. 15, ал. 3 от ЗОПДИППД (отм.) във вр. с § 5 от ЗОПДНПИ (отм.) е образувано производство за установяване на имущество придобито от престъпна дейност, срещу С. М.. Съгласно Решение № 350 от 30.10.2013 г. на Комисията на основание чл. 13, ал. 1, т. 2 и чл. 22, ал. 1 от ЗОПДИППД (отм.), във вр. с § 5 от ЗОПДНПИ (отм.) е внесено мотивирано искане във Варненския окръжен съд за налагане на обезпечителни мерки върху установеното имущество, собственост на С. М. и неговата съпруга Н. М..В конкретния случай процедурата, довела до налагане на обезпечителните мерки, е спазена при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Налице са изискванията на специалния закон и ГПК, а именно: чл. 4, ал. 1, във вр. чл. 23 от ЗОПДИППД (отм.) и чл. 391 от ГПК. Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗОПДИППД (отм.) комисията прави мотивирано искане до съответния окръжен съд, който преценява дали да допусне налагането на исканите обезпечителни мерки (чл. 23 от ЗОПДИППД), като искането на комисията в никакъв случай не е обвързващо за съда. Определението на окръжния съд, с което са наложени обезпечителните мерки, съгласно чл. 23, ал. 2 от ЗОПДИППД (отм.), подлежи на обжалване пред съответния апелативен съд. Следователно не могат да се приемат твърденията в ИМ, че са настъпили неимуществените вреди за ищците от незаконни действия на органите на комисията, след като поисканите от комисията обезпечителни мерки са били допуснати от съда. Отделно Определение №3375/06.11.2013 г. по гр.д. №3278/2013 г. на ВОС е преминало и през съдебен контрол в резултат от депозирана срещу него частна жалба от ищците по настоящото дело. В тази връзка следва да се има предвид, че с влязло в сила Определение № 3305/23.09.2015 г. по гр.д. № 2606/2015 г. по описа на ВОС окръжният съд е отменил Определение № 3375/06.11.2013 г. по гр.д. № 3278/2013 г.

на ВОС в частта, с която са допуснати обезпечителни мерки както следва: двадесет и два запора върху дружествени дялове, вземания, леки автомобили и земеделска техника, както и четиридесет и шест възбрани върху земеделска земя. В нито един момент от началото на производството по закона до неговото приключване ищците не са били лишени от правната и фактическа възможност да ползват и управляват имуществото си, в това число и да получават гражданските плодове от него. Във всеки един момент от налагането на обезпечителните мерки (както първоначалното, така и след частичната им отмяна) ищците са могли да използват обезпеченото си имущество - земеделски земи, автомобили и селскостопанска техника и др. Валидността, допустимостта и законосъобразността на решенията на Комисията са проверени от съда, който е допуснал обезпечителните мерки. Решенията на Комисията са приети за законосъобразни и не е налице материалноправното основание за предявения иск, свързано с незаконосъобразни актове, действие и/или бездействия от страна на Комисията. Не е налице незаконосъобразен акт или действие на Комисията, които да представляват материалноправната предпоставка от фактическия състав на отговорността по закона. Комисията е изпълнявала вменени ѝ със закон правомощия. КОНПИ няма право да преценява дали да образува проверка или не при получаването на годно уведомление от Прокуратурата. Комисията няма право да преценява дали да образува или не производство при установяване на имущество, за което липсват законни доходи, и стойността на което имущество е оценена като значителна по смисъла на закона. Ето защо не е налице първата предпоставка от фактическия състав, а именно - незаконосъобразност на действията на КОНПИ. Както във всички останали хипотези по ЗОДОВ, законосъобразността на действията на държавата, респ., нейните органи, се преценява с оглед крайния резултат, т.е. след отмяната им. След като не се установява един от елементите на фактическия състав на чл. 2а от ЗОДОВ — незаконосъобразност на действията на Комисията, то е безпредметно да се обсъждат останалите елементи от фактическия състав - дали са налице реално претърпени вреди от ищците и причинната връзка между тях и постановения съдебен акт. (В този смисъл решение по гр.дело № 53374/2018 г. на СРС.)

В тежест на ищците е да установят и докажат както, че са им причинени неимуществени вреди, така и че същите са в пряка причинна връзка с незаконосъобразни актове, действия или бездействия на Комисията. Съобразно изложената постановка за причинност, ищците трябва да докажат пълно и главно, че образуваното производство по реда на ЗОПДИППД (отм.) се явява пряка причинно - следствена връзка за твърдените неимуществени вреди. Нещо, което не само не се установява от исковата молба и приложенията към нея, но и се

опровергава. В депозираната искова молба има направени голословни твърдения, които не са подкрепени с доказателства, от които твърдяните факти се установяват. Приложените към исковата молба амбулаторни листи, епикризи и резултати от изследвания свидетелстват за здравословно състояние и заболявания, които не биха могли да бъдат категорично обвързани с предприетите действия по налагане на обезпечителни мерки върху имуществото на ищците и воденото гражданско дело срещу тях. По-скоро същите могат да бъдат обяснени като естествена и обективна последица, характерна и типична за възрастта на ищците или резултат на други фактори, като инфекциозни заболявания и т. н. Твърди се още, че ищците са изпитвали психически и морални страдания от действията на Комисията, като се твърди, че същите са свързани само с действията на Комисията, въпреки че в този период срещу ищците в настоящото производство е проведено наказателно преследване, приключило със сключено е протокол от 05.08.2015 г. по НОХД № 245/2015 г. по описа на Специализиран наказателен съд, 6 състав - София за 2015 г. споразумение, ползващо се със сила на осъдителна присъда за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, по чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и по чл. 244, ал. 1, пр. 3 и ал. 2, вр. чл. 243, ал. 2, т. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 2 от НК. Следва да се отчете фактът, че „срамът, унижението, напрежението, стресът, притеснението и страхът“ представляват психически усещания, чиито първоизточник са неблагоприятни събития за лицето, а безспорно признаването на лицата за виновни в извършването на престъпления и осъществената държавна принуда засягат правата им в значително по-голяма степен от производството пред Комисията. В тази светлина може да се направи преценка, че законодателят е предвидил по НК и НПК много по-тежко въздействие в правната сфера на деца и твърдените от ищците болки и страдания, ако изобщо са настъпили, са породени именно от наказателното преследване, а не от действията на Комисията. Осъществената наказателна принуда срещу С. М. и съпругата му, е от такова естество, че в значително по-голяма степен може да доведе до притеснения и тревоги, от проведеното производство за отнемане на незаконно придобито имущество.

В исковата молба се посочва, че С. М. от 2014 г. страда от хипертония, която достигала на стойности на кръвното налягане до 180/100. От единичен преглед не може да се направи категоричния извод, че лицето страда от хипертония. Високото кръвно може да се дължи на моментни състояния, като няма доказателства, че и към настоящия момент лицето страда от високо кръвно налягане. На следващо място хипертонията може да се дължи на редица фактори като нездравословен начин на живот (прием на нездравословни храни,

алкохол, тютюнопушене, заседнал начин на живот), фамилна обремененост. Относно честотата на хипертонията по средно статистически данни сред населението тя е 55%, спрямо 70% в Полша и 6% в Индия. Това е заболяване с голяма честота в развитите страни и в значителна степен определя болестността и смъртността на населението. Обусловена е от фактори като възраст, пол и раса. В медицинската практика хипертонията е определена като водещо социално значимо заболяване. Като „твърде неясно“ можем да се определи представеното с исковата молба доказателство за проведен „кардио стрес-тест“ на Ст. М.. В исковата молба се посочва, че тестът е установил, че „хипертоничното състояние на М., както и неговото задълбочаване се дължи на психична основа“. Не можем да се съгласим с това твърдение на ищците, тъй като поставената диагноза е трудна за разчитане. На следващо място няма как да бъдем сигурни, че прегледаният пациент е именно ищецът в настоящото производство. Като име в теста фигурира -С. П., на възраст 43 г. Няма друга идентификация като ЕГН или фамилия, например. Видно от приложените с исковата молба епикризи за преглед при психиатър на С. М. е предписано лекарството Amitriptylyn. В листовката на този препарат е записано, че лекарството не трябва да се приема от лица със сърдечни проблеми. Това явно не е съобразено от лекуващият лекар на ищеца. В тази връзка не е изключено сърдечните проблеми на ищеца да са се задълбочили от приема на това лекарство. В исковата молба се твърди още, че „неблагоприятните и стресиращи последици от Ковид-19 още повече увредиха и вече увреденото физическо и психично здраве на М.“. По този начин ищецът сам признава, че са налице и други фактори за влошеното му състояние. Още повече, че ограниченията и негативните последици от пандемията се отнасят за всички граждани, а не само за тези, на които са наложени обезпечителни мерки от КОНПИ. Представеното от ищеца доказателство - амбулаторен лист от 29.05.2018 г. от клиниката по хирургия към ВМА сочи диагноза „камъни на жлъчния мехур с друг холецистит“. В графа „обективно състояние на пациента“ е записано, че кръвното му налягане е на стойности 130/70. Посочените стойности са в рамките на нормалното и противоречат на твърденията в исковата молба, че лицето страда от хипертония. Още повече, че по никакъв начин не може да бъде открита причинна връзка със заболяването „камъни на жлъчния мехур с друг холецистит“ с действията на Комисията. В медицинската практика е установено, че болестта се обуславя от повишеното съдържание на холестерол в жлъчката, което от своя страна е последица от: прекомерна консумация на храни с високи нива на холестерол (животински мазнини); чернодробна дисфункция, когато производството на жлъчни киселини намалява; наличието на затлъстяване, което се наблюдава при приблизително 2/3 от пациентите; наличие на други

заболявания като захарен диабет, хемолитична анемия, чернодробна цирроза, алергии, болест на Crohn и други аутоимунни състояния. Следващото доказателство относно здравословното състояние на С. М. е копие от резултат от рентгенологично изследване от 19.04.2018 г., според което на ищеца е поставена диагнозата „начални коксартрозни промени“. Отново не е налице връзка между заболяването на ищеца и производството за отнемане на незаконно придобито имущество от КОНПИ, тъй като причините, поради които се развива коксартроза са много специфични. Съгласно утвърдената медицинска практика коксартрозата е хронично заболяване на опорно-двигателния апарат, като характерните изменения започват от хрущялите, като по-късно засягат костите и капсуло-връзковия апарат на ставата. Най-честата причина за възникване на коксартрозата е вродената дисплазия на тазобедрената става. Освен нея, като причини за появата могат да се включат и други: 1/ ревматоиден артрит - аутоимунно заболяване, при което синовиалната мембрана е възпалена, задебелена, произвежда се твърде много ставна течност, уврежда се ставният хрущял, което води до болка и скованост; 2/ остеоартрит - при това заболяване ставният хрущял покриващ костните краища е износен и костните повърхности се трият една в друга причинявайки болка и скованост; 3/ аваскуларна некроза (разстройство в кръвообращението на бедрената глава) след счупвания, изкълчвания, нарушен метаболизъм и др. Видно от изложеното е, че това заболяване не е причинено от стрес, както се твърди в исковата молба.

Относно Н. М. по никакъв начин не могат да бъдат свързани и негативните промени в здравословното ѝ състояние с действия или бездействия на КОНПИ. В исковата молба се посочва, че: „Това (производството за отнемане на имущество) поражда голямо чувство на безпокойство в съпругата Н....“, „Тези задълбочили с тревоги от пролетта на 2018 г. започват да влошават и без това крехкото ѝ здраве“. Не си оспорва факта, че ищцата се е подложила на две операции, но заболяването ѝ няма причинна връзка със стрес, тревожност или др. Видно от доказателствата в исковата молба е, че след направени изследвания на 23.10.2018 г. в Геномен център България на ищцата са открити „рискови типове на HPV16 и HPV31“, което е довело до тежко изразена дисплазия на маточната шийка и налагало оперативно лечение за да се предотврати рак на матката. В медицинската практика е установено, че причината за появата на дисплазия е HPV. Инфекцията с човешки папиломавирус (HPV) е вирусна инфекция, която се предава по полов път чрез пряк контакт със заразено лице. Това е най-честата полово предавана инфекция в световен мащаб. Познати са над 100 различни типа (щам) на вируса, като 15-20 от тях са наречени "високорискови" и ако действат достатъчно дълго време, могат да причинят рак на шийката на матката и други карциноми в областта на

гениталиите. Типове 16 и 18 са виновни за 70% от случаите на рак на шийката на матката. Вирусни типове, които са свързани с изключително висок риск от развитие на злокачествено заболяване са: 16, 18, 31, 33, 35, 39, 45, 51, 52, 56, 58, 59 и 66. От изложеното следва, че причината за оперативното лечение на ищцата е инфекциозно заболяване, като действията или бездействията на КОНПИ нямат никакво отношение към него. Липсват и доказателства относно твърдените в исковата молба „сърцебиене, тежест и боджи в сърдечната област“ на Н. М.. Напротив, приложените доказателства категорично опровергават тази теза. Видно от амбулаторен лист от 06.12.2018 г. обективното състояние на Н. М. е добро, кръвното ѝ е ниско, има нормален сърдечен ритъм и ясни тонове.

В исковата молба се твърди, че поради действията на КОНПИ ищците са пропуснали да реализират печалби в значителен размер. На първо място се твърди, че са загубили 100 000 евро от евентуалната продажба на имот във Варна, върху който е наложено обезпечение. Прилагат като доказателство предварителен договор от 11.10.2013 г. На основание чл. 181 от ГПК оспорваме достоверността на този договор, като считаме че същият е изготвен единствено за целите на настоящето производство, доколкото такъв не е представен в производството пред КОНПИ или пред съда. На следващо място в исковата молба се споменава за продажба на дружествени дялове на стойност 100 000 лв., но не са приложени доказателства, както и не е направено уточнение в тази връзка. С оглед на изложеното считаме, че не са представени доказателства във връзка с това твърдение. На последно място в исковата молба се посочва, че поради наложените обезпечения от КОНПИ е пропаднала договорената със значителни усилия сделка в размер на около 500 000 лв. за продажба на спиртни напитки от дружествата им за САЩ. В подкрепа на това твърдение не са приложени доказателства. Освен това противоречи на логиката хипотезата в която наложени обезпечения могат да попречат на реализирането на сделка за продажба на спиртни напитки, тъй като последните не са били обект на обезпечение.

В тежест на ищците е да установят и да докажат, както че са им причинени вреди, така и че те са в пряка причинна връзка с незаконосъобразни актове, действия или бездействия на Комисията. Съобразно изложената постановка за причинност това означава ищците да докажат пряко и главно, че образуваното производство се явява онова явление причина, което необходимо, адекватно и закономерно поражда явлението следствие - твърдените неимуществени вреди. Нещо, което от изложените по - горе твърдения не само не се установява, но и категорично се опровергава. Не са налице никакви незаконосъобразни действия на Комисията, които да доведат до твърдените вреди, още по малко до реализиране на отговорността ѝ по ЗОДОВ.

2.ОПРЕДЕЛЯ правна квалификация на исковете по чл.2а във вр.с чл.4 от ЗОДОВ.

ОПРЕДЕЛЯ правна квалификация на главните възражения на ответника по същата правна регламентация, а на евентуалните възражения-по чл.52 от ЗЗД.

3.Ответникът не признава обстоятелствата относно предпоставките за ангажиране на имуществената му отговорност-незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице по специалния закон, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им и отмяната му по съответния ред; причинена вреда (имуществена и/или неимуществена); пряка причинно-следствена връзка между акта, действието/бездействието, нито заявените от ищите права.

4. Частният документ има достоверна дата за трети лица от деня, в който е заверен, или от деня на смъртта, или от настъпилата физическа невъзможност за подписване на лицето, което е подписало документа, или от деня, в който съдържанието на документа е възпроизведено в официален документ, или от деня, в който настъпи друг факт, установяващ по несъмнен начин предхождащото съставяне на документа-чл.181, ал.1 от ГПК.

5.Спорни са фактите за настъпването на неимуществени вреди, които да са пряка и непосредствена последица от поведението на представители на ответника, влошаване качеството на живот на ищите и други негативни промени за същите, като доказателствената тежест за установяването на посочените факти, включително за степента на моралните вреди е за ищите.

Относно останалите обстоятелства доказателствената тежест е за страните, съобразно твърденията им.

НАСРОЧВА гр.д.№2/2024г. по описа на Окръжен съд-Търговище за разглеждане в открито заседание на 18.03.2024г. от 09.30 часа, за която дата и час да се призоват страните и Окръжна прокуратура-Търговище.

ДА СЕ ВРЪЧИ ПРЕПИС от определението и проекта за доклад на страните и Окръжна прокуратура-Търговище, на осн.чл.140, ал.3 от

ГПК, а на ищите-препис от отговора на исковата молба на ответника.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____